

Р е ш е н и е

№ 522/13.10.2016г.

гр. Пазарджик

в името на народа

Административен съд Пазарджик, IV състав, в открито съдебно заседание на тринадесети септември, две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАСКО НАНЕВ

при секретаря Д.Г., като разгледа докладваното от съдия Нанев административно дело № 488, по описа на съда за 2016 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40 и следващите от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), във връзка с чл. 145 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Т.Г.Г. *** против Решение № 1-1718/2/27.04.2016 г. за отказ за предоставяне на обществена информация на ВПД главен директор на ГД“ИН“.

С обжалваното решение е отказано достъп до обществена информация в законоустановения срок по заявление с вх. № ДОИ-7/22.04.2016 г. по описа на ГД“ИН“. В жалбата се твърди, че на 22.04.2016 г. жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация, като е посочил каква информация иска да му бъде предоставена и че желае да получи информацията на изписания в заявлението електронен адрес, след като в нея бъдат заличени данните, които попадат в обхвата на Закона за личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Жалбоподателят счита отказа за незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалния закон. Развива подробни съображения в тази насока, като основно изразява несъгласие с довода на административния орган, че исканата информация не е обществена, тъй като представлява вътрешно- служебен документ, както и че докладът от извършената проверка съдържа класифицирана и конфиденциална информация.

Ответникът по оспорването заявява, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ч., становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че поводът за съдебното производство е една изготвена справка от служители на ГД“ИН“ в изпълнение на заповед от главния директор за извършване на проверка в Затвора в гр. Пазарджик през тъмната част от денонощието на дата 15.04.2016 г. За резултата от проверката е изготвена справка, която съдържа информация представляваща служебна тайна, категоризирана като такава със Заповед № Л -5939/23.10.2015 г. на главния директор, в която се сочи, че докладите и справките от извършените проверки следва да бъдат класифицирани като служебна тайна. По повод на тази проверка са организирани дисциплинарни производства, тоест има адекватна

реакция от администрацията на Затвора в гр. Пазарджик.

Административен съд Пазарджик като взе предвид доводите на страните, съобразно доказателствата и закона, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна:

Жалбоподателят е подал до директора на ГД „ИН“ заявление за достъп до обществена информация в качеството си и като старши репортер във вестник „Знаме“ гр. Пазарджик. В заявлението същият е поискал да му бъде предоставена информация относно резултатите от извършена проверка от ГД „ИН“ през април 2016 г., в Затвора в гр. Пазарджик, открила съществени нарушения и данни за престъпления от служителите на затворническата администрация. Посочил е, че желае да получи информацията на електронния си адрес, след като в нея се заличат данните, които попадат в обхвата на ЗЛД и ЗКИ. Освен това е поискал да получи информация има ли и какви наказания са наложени на служителите и ако няма ще бъдат ли наложени такива наказания, както и има ли открити данни за престъпления, и ако има, сезирана ли е вече прокуратурата. На 27.04.2016 г. е постановено оспореното в настоящото производство решение за отказ. В мотивите си административният орган е посочил само, че със заявлението на оспорвания Г. е отправено искане за предоставяне достъп до обществена информация – доклад от извършена проверка по носенето на постовата служба от надзорно-охранителния състав през тъмната част от денонощието в Затвора в гр. Пазарджик. След като е цитирал легалното определение на понятието „обществена информация“ административният орган е посочил, че исканата от заявителя информация не представлява обществена информация и че докладът от извършената проверка е вътрешно -служебен документ относно работата на служителите от надзорно-охранителния състав. Посочил е също, че този документ съдържа конфиденциална информация, касаеща безопасността и сигурността на лишените от свобода и затвора – организацията и изпълнението на постовата служба. Това е основание за отказ от предоставяне на достъп по смисъла на чл. 37 от ЗДОИ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ответникът е задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ е и длъжен да предоставя на гражданите информация, която съхранява или създава в кръга на неговата компетентност и е налична. Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон лица. В обхвата на обществената информация по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по закона субекти. ЗДОИ поставя в чл. 13 ограничения относно достъпа до служебна обществена информация в случаите на чл. 13, ал. 2, т. 1 и т. 2 от закона. Въпреки това съгласно ал. 4 на същия текст достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличието на надделяващ обществен интерес. В чл. 37 от закона са посочени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация и това е в случаите, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2, достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставянето на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, както и когато исканата обществена информация е предоставена на заявителите през предходните шест месеца. Въпреки тези ограничения ал. 2 на чл. 37 разпорежда, че в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Член 38 от закона задължава компетентния орган в решението за отказ за предоставяне на обществена информация да посочва правното и фактическо основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и реда на неговото обжалване.

От изложеното следва, че законодателят е поставил императивното изискване отказът да бъде мотивиран. В настоящия случай главния директор на ГД“ИН“ е изложил непълни мотиви на постановения отказ, което настоящият съдебен състав намира, че е нарушение на изискванията на чл. 38 от ЗДОИ. В решението е посочено, че докладът съдържа класифицирана и конфиденциална информация, касаеща безопасността на лишените от свобода и служителите на затвора, като правно основание е посочен чл. 37, който съдържа множество хипотези. В случай, че административният орган счита, че достъпът до служебната обществена информация може да бъде ограничен при хипотезите на чл. 13, ал. 2 от закона, към който текст препраща чл. 37, ал. 1, то е следвало да изложи мотиви за липсата на „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Преценката на органа дали е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ и без излагане на фактически основания за това оспореното решение се явява издадено в нарушение на чл. 38 от ЗДОИ. Съдът не може вместо органа да преценява съществуват ли юридически факти, които доказват наличието на надделяващо обществен интерес и въз основа на това да направи вместо органа правен извод за приложимостта на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ. Освен това, не са изложени мотиви дали цялата информация, съдържаща се в доклада, подлежи на ограничен достъп или е налице хипотезата на чл. 37, ал. 2 за разрешаването на частичен достъп до исканата информация. Видно от мотивите на оспореното решение административният орган се е произнесъл само по т. 1 от искането, а именно: относно резултатите от извършената проверка през април 2016 г. Административният орган е приел, че се иска информация, съдържаща се в доклада или справка от извършената проверка, но в т. 2 жалбоподателят е поискал да получи информация наложени ли са наказания на служители и ако не са наложени такива ще бъдат ли наложени и какви, както и/т.3/ има ли открити данни за престъпление и ако има сезирана ли е вече прокуратурата. По последните два пункта административният орган не се е произнесъл, включително не е развил и мотиви по направените две искания. Налице са неясни и непълни мотиви, което обстоятелство се приравнява съгласно закона и съдебната практика на липса на мотиви на постановения отказ. Това нарушение на процесуалните правила е от категорията на съществените, тъй като нарушава правото на защита на оспорващия, както и възможността на съда да извърши преценка относно законосъобразността на постановения отказ. В този смисъл оспореното решение се явява незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3 от АПК, поради което същото следва да бъде отменено, а административната преписка върната на главния директор на ГД“ИН“ София за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя Т.Г.Г..

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Пазарджик, IV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1-1718/2/27.04.2016 г. на главния директор на ГД“ИН“ гр. София, с което е отказан достъп до обществена информация на Т.Г. по подадено от него заявление с вх. № ДДОИ-7/22.04.2016 г. по описа на ГД“ИН“

ВРЪЩА административната преписка на главния директор на ГД“ИН“ гр. София за

ново произнасяне по заявление вх. № № ДОО-7/22.04.2016 г. по описа на ГД“ИН“ при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС чрез настоящия съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/П/